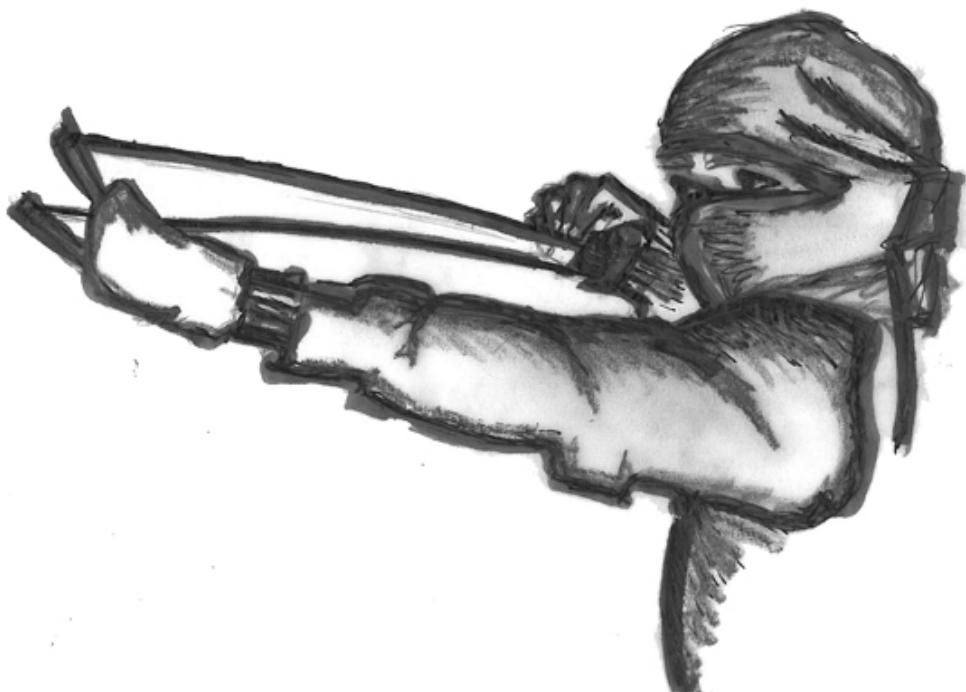

ΤΟ ΤΗΕΤΡΙΔΙ

Παιδεία μας η εξέγερση.

Σεπτέμβρης '13
τεύχος #4

Το « πετρίδι » δημιουργείται και μοιράζεται ελεύθερα, από συντρόφισσες και συντρόφους της αναρχικής συλλογικότητας « ΚΑΘ'ΟΔΟΝ », προσπαθώντας να επικοινωνήσει με μαθήτριες και μαθητές.

Το πετρίδι του Σεπτέμβρη διαγράφει την τροχιά του για να πει αντίο στον Παύλο Φύσσα, που δολοφονήθηκε από μαχαίρι χρυσαυγίτη στο Κερατσίνι, στις 18/09, αλλά και στον Θανάση Αρναούτη που δολοφονήθηκε στις 14/08 στο Περιστέρι, επειδή δεν είχε να πληρώσει ένα εισιτήριο. Πετρίδια σε κάθε σκατοκέφαλο νεοναζιστή, φασίστρια, ρατσιστή.

Συνεχίζει την πορεία του για να βρεθεί στις σχολικές καταλήψεις, στις απεργίες των καθηγητών, στις μαθητικές πρωτοβουλίες, στις διαδηλώσεις. Πετρίδια στις βιτρίνες της τεραρχίας, της υποταγής, της πειθαρχίας.

Ανατυπώνεται και αναδιανέμεται από όποιον και όποια θέλει, αλλά μοιράζεται πάντα χωρίς αντίτυπο.

Για επικοινωνία:

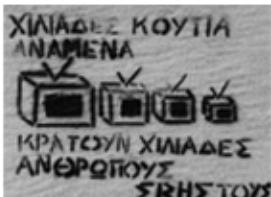
email: kathodon@espirv.net

Το πετρίδι σε τηλεκτρονική μορφή: <http://kathodon.espirv.net>

Μπάτσοι

Μπάτσοι φονιάδες και βασανιστές, μπάτσοι με όπλα που εκπυρσοκροτούν τυχαία, μπάτσοι που όταν δεν δολοφονούν ή δεν τραμπουκίζουν οι ίδιοι, κάνουν πλάτες στους μαχαιροβγάλτες της χ.α, μπάτσοι «απλά όργανα» που εκτελούν εντολές, νεοναζί μπάτσοι.

TV

Δημοσιογράφοι που πετούν λάσπη στους αγώνες των καταπιεσμένων, δημοσιογράφοι που ονομάζουν λαθραία τα πτώματα των μεταναστών στα σύνορα, δημοσιογράφοι που σιωπούν σε δολοφονίες και συγκαλύπτουν τους φονιάδες, δημοσιογράφοι αδίστακτοι προκειμένου να προστατεύσουν τα αφεντικά τους, δημοσιογράφοι που σκυλεύουν τα πτώματα των δολοφονημένων, δημοσιογράφοι που εκόλαψαν τον φασισμό μέσα στο σώμα της κοινωνίας, «ανύποπτοι» μέχρι προχθές δημοσιογράφοι.

Νεοναζί

Φονιάδες νεοναζί,
τραμπούκοι νεοναζί,
τηλεοπτικές περσόνες νεοναζί,
«φιλάνθρωποι» μόνο για έλληνες νεοναζί,
μαφιόζοι νεοναζί,
οπλισμένοι νεοναζί.

Όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί

Κι όταν δεν σημαδεύουν το σώμα μας,
σημαδεύουν το μυαλό μας.

Δεν συγχωρούμε

Την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, αλλά και όλες τις δολοφονίες και τους βασανισμούς, από τα τάγματα εφόδου ή από τα σώματα ασφαλείας που αποσιωπήθηκαν ή πέρασαν στα ψιλά γράμματα. Δεν περιμένουμε κανένα άλλο φυνικό για να βγάλουμε την οργή μας στο δρόμο.

Δεν ξεχνάμε

Την ξεκάθαρη μέχρι πρόσφατα από τα ΜΜΕ υποστήριξη και κάλυψη των χρυσαυγιτών αλλά και την προβολή φανατισμένων αντιλήψεων που θέλουν να μας πείσουν πως η επιβίωση μας εξαρτάται από την υποταγή και τον αφανισμό του άλλου. Ζέρουμε καλά ποιος είναι ο ρόλος τους.

Ριζώνουμε την αντίσταση και την αλληλεγγύη

Στα σχολεία, στις πλατείες, στις γειτονιές μας, ώστε να μην αφήσουμε σπιθαμή γης για νεοναζιστικά, φασιστικά, ρατσιστικά σκουλήκια.

από graffiti
στο Πολυτεχνείο

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΔΕ ΛΥΝΕΤΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ

΄Η ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Κάποιοι κάνουν λόγο για ταξικό σχολείο. Τι σημαίνει όμως αυτό:

Σημαίνει, ότι τα παιδιά των οποίων οι οικογένειες έχουν οικονομική άνεση θα τελειώνουν το σχολείο και θα περνούν στο πανεπιστήμιο ενώ οι υπόλοιποι όχι. Φυσικά αυτό ίσχυε και πριν την εφαρμογή του νόμου, αλλά σε μικρότερο βαθμό. Πλέον θα είναι ο κανόνας!

Τι με νοιάζει:::

Ο νέος νόμος θα ισχύει για τους μαθητές που φοιτούν τώρα στην πρώτη λυκείου. Κάποιος λοιπόν θα αναρωτιόταν γιατί αυτό αφορά τη δευτέρα και την τρίτη λυκείου αφού αυτοί τη γλίτωσαν.

Οι μαθητές/τριες αντιλαμβάνονται ότι ακόμα κι αν τη γλίτωσαν προς το παρόν, πολύ σύντομα οι δρόμοι τους θα συναντηθούν ξανά με τα πρωτάκια, στις σχολές και τους χώρους δουλειάς τους. Μπορούν επίσης να καταλάβουν, ότι όταν τρώει σκαμπόlli ο διπλανός σου κι εσύ δεν αντιδράς, σύντομα θα έρθει και η σειρά σου.

Τι με νοιάζει:::

Πολλοί καθηγητές μας καταπιέζουν καθημερινά. Γιατί να τους σταθούμε στον αγώνα τους::

Αύριο μπορεί να είμαστε κι εμείς στη θέση που βρίσκονται σήμερα οι καθηγητές, δηλαδή στη θέση του απολυμένου, αφού πρώτα περάσουμε απ' το πόστο του άνεργου ή του επισφαλώς εργαζομένου, του ονασφάλιστου, του απλήρωτου ή του κακοπληρωμένου. Είναι ξεκάθαρο ότι **ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΑΥΡΙΟ**.

Στις καταλήψεις, στις απεργίες, στις πορείες, μπορούμε να σπάσουμε έμπρακτα το ρόλο της αυθεντίας!

-Κατάληψη σημαίνει μπύρες & μπιρίμπα: Σημαίνει άδειο σχολείο & γεμάτες καφετέριες:

-Όχι μόνο....

Η κατάληψη είναι ένα δυναμικό μέσο αγώνα. Οι καταλήψεις έχουν νόημα όταν σφύζουν από ζωή. Στα κατειλημμένα σχολεία μπορούμε να σπάσουμε τη ρουτίνα της σχολικής ζωής. Να βρούμε το χώρο και το χρόνο για να συζητήσουμε όλοι μαζί για όσα μας ξενερώνουν, μας καταπιέζουν & θέλουμε να αλλάξουμε. Να εκφραστούμε και να δημιουργήσουμε, οργανώνοντας προβολές ταινιών, συναυλίες, εκθέσεις graffiti, κομικ & ό,τι άλλο γουστάρουμε και μας λείπει. Στις καταλήψεις δίνουμε **ΕΜΕΙΣ** τα χαρακτηριστικά που θέλουμε και όχι οι άλλοι για μας, όπως συμβαίνει με το σχολείο.

Γιατί οι καταλήψεις είναι δικές μας!

Εμείς τις δημιουργούμε ισότιμα μεταξύ μας.

Εμείς τους δίνουμε πνοή με το λόγο και τις δράσεις μας.

Εμείς τις υπερασπίζόμαστε!

Και είναι όλα αυτά που εμείς αγνοούμε επιδεικτικά και είναι όλα αυτά που αργά ή γρήγορα θα μας τραβήξουν κι εμάς από την άλλη μεριά.

Αγνοούμε το γεγονός ότι έχουμε ακόμα μέτοικους και δούλους, ανθρώπινες υπάρξεις λειτουργούσες ως τελεστές εξισορρόπησης, να μας κρατάνε φρόνιμους και «ανώτερους», να κάνουν τις βρώμικες δουλείες, να κάνουν τις βαριές δουλείες, να κάνουν τις μπανάλ δουλειές, να κάνουν τις δουλειές.

Και έλα μωρέ δεν πειράζει και έλα μωρέ δεν έγινε και τίποτα. Μέχρι να δεις νεκρούς στη πόρτα σου, φασιστικές στημαίες στο μπαλκόνι σου, ναι, δεν έγινε και τίποτα, όλα είναι θέμα απόστασης. Μα τα σκατά λερώνουν, είτε θες να χώσεις τη μύτη σου μέσα, είτε τρέχεις ενοχλημένος σε κάποια «πολιτισμένη» γωνιά του τόπου.

Να κερδίσεις τη βασιλεία των ουρανών, μια «καθαρή» χώρα, λίγο «καθαρό» αίμα, μια σφραγίδα για τα κουτάβια σου. Κάποιον έπαινο, μια θέση. Κι ίσως πάλι δόξα, δύναμη, πλούτη, εξουσία - αν και συνήθως αυτά θα είναι για τους άλλους, τους ηγέτες, τους στρατηγούς, τους γενικούς γραμματείς, τους προέδρους των συμβουλίων και τα τσιράκια τους.

Όταν όλα τα παιδιά θα έχουν μάθει το ποίημα τους απέξω, και όλο το «παραμύθι», όλη την «ιστορία», όση και όπως «διδάσκεται», όταν θα έχουμε τέλεια μνήμη και άχρηστη κρίση, όταν θα έχουμε στειρώσει και το τελευταίο δυνάμει σκεπτόμενο ον, τότε, «ανώτεροι», θα μπορούμε ανεμπόδιστα να ακολουθούμε το πρωτόκολλο, να «αξιολογούμε», να κρίνουμε και να καταδικάζουμε.

Και να αποφασίζουν? Και να διατάζουν? Και να υπακούμε?

